

[Erik Eriksen.]

er det, der har ramt statsministeren så hårdt? Jeg har tilladt mig at minde om hans politiske fortid — den er ikke ubekendt —, jeg har tilladt mig at minde om, at da statsministeren var leder af oppositionen — og det er jo trods alt ikke så længe siden, at vi ikke kan huske det —, så brugte han netop kommunisterne til at få fjernet en regering, han ikke syntes om, for at skaffe plads til sig selv og sin politik. Det er der ikke noget at sige til, men jeg forstår også, at det er en ubehagelig kendsgerning for den højtærede statsminister. Det er ligesom det er en situation, han ikke rigtig kan prale af. Jeg har tilladt mig at sige til ham, at han ikke var kræsen i valget af medhjælpere, da han løb storm mod os andre, og føjede til, at det var vist ikke klogt set på langt sigt.

Nu vil jeg gerne spørge den højtærede statsminister: Er det da således, at han i dag mener, at det var noget helt forkert, at han benyttede det kommunistiske parti til at få fjernet en liberal mindretalsregering — var det helt forkert? Det vil uægtelig interessere mig at få en udtalelse herom, inden vi går videre i debatten. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Af hensyn til en senere afstemning?) . . . Den højtærede statsminister venter allerede en senere afstemning, og der er jo ingen, der kan sige noget som helst om, hvad det kan udvikle sig til. Jeg har nu indtryk af, at statsministeren er forberedt på noget af hvert. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Alt!) . . . Ja, alt, det er måske også klogt af ministeren at være det. Men som sagt, det interesserer mig uægtelig meget at få klarhed på dette punkt. For hvis det var noget helt forkert, man dengang gjorde, så vil jeg tage det til efterretning og tænke over det. Hvis man har den opfattelse, at det var helt forkert, kan man altså i dag ikke være bekendt at basere en politik på støtte fra kommunisterne. Men hvis vi f. eks. tager det sydslesvigske spørgsmål, så er det dog således, at den politik, som den højtærede regering står som talsmand og ansvarshavende for, på dette område alene hviler på, at man har støtten fra det kommunistiske parti.

Den højtærede statsminister sluttede sine udtalelser til mig med at sige, at han af hensyn til det forestående grundlovsjubelæum ville undlade at fordybe sig i regeringens syn på venstre. Det er virkelig en nådesbevisning, som jeg naturligvis modtager med al den ærbødighed, som — ja, hvad skal jeg sige — som forretningsorde-

nen henviser mig til overfor den højtærede statsminister.

Den højtærede statsminister omtalte den indsats, der var ydet af venstre og venstres regering, og som efter hans opfattelse næsten ingen indsats var. Nu har den højtærede statsminister det jo på den måde — og det kan være meget klogt —, at han egentlig aldrig rigtig begrundet sine udtalelser. Men når han siger, at vi stort set ikke ydede nogen indsats i genopbygningspolitikken, må jeg måske lige minde ham om, at Danmarks indtjening fra udlandet steg i den tid, vi havde regeringen her i landet. Den steg fra i 1945 at være 1 200 mill. kr. til 2 200 mill. kr. i 1946 og til ca. 3 200 mill. kr. i 1947, og dertil kom så den pengesæneringspolitik, der var gennemført af venstre-regeringen. Det var dog noget. Må jeg så spørge: Hvad er den nuværende regerings egentlige selvstændige indsats i genopbygningspolitikken ud over at administrere videre på det grundlag, der var skabt af det konservative folkeparti, de radikale og venstre i det samarbejde, vi havde om den politik, der skulle føres på dette område, for den højtærede statsminister trådte til? Jeg skal ikke sige mere til den højtærede statsminister i denne omgang. Jeg venter nu at få nogen orientering af ham i retning af, hvorledes jeg rent moralsk kan være bekendt at optræde, når talen er om bedømmelsen af den kommende tids politiske forhold.

Den højtærede handelsminister sagde, at han troede ikke, at jeg havde ret i min formodning om — jeg tror, jeg havde udtrykt det på den måde —, at råstofimporten var overbudgetteret, og den højtærede minister tilføjede, at det var på en måde billigt at sige, for jeg kunne jo ikke bevise det. Og det giver jeg ministeren ret i, men det var en formodning, jeg havde, og som jeg har, og som jeg altså rent faktisk savner udtryk for at kunne begrunde på anden måde, end jeg gjorde. Jeg tror, ministeren vil give mig ret i, at hvis det er således, som jeg siger, så har jeg ud fra mine synspunkter ikke alene ret, men i virkeligheden pligt til at gøre opmærksom på det. Ministeren omtalte herunder også venstres ønsker om en større færdigvareimport og erklærede, at regeringen fører energisk den stik modsatte politik. Denne udtalelse vil jeg gerne takke den højtærede handelsminister for. Jeg går ud fra, at den højtærede minister med denne udtalelse har henvendt sig ikke blot til mit parti, men også til det konservative folkeparti, til de radikale og til retsforbun-